

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paulina Krzemińska

Protokolant: Adam Ziętek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2023 r. w T.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Trzebnicy -----

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

H. K. syna T. i Z. z domu M.

urodzonego (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 grudnia 2021r. w P. w ruchu lądowym prowadził samochód marki M. (...) o nr rej. (...) wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Trzebnicy, II Wydział Karny, sygn. akt II K 513/21 z dnia 16 listopada 2021r. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiej kategorii w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się nie stosując się do decyzji nr (...) z dnia 7 września 2016r. wydanej przez Starostę (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 244 k.k. i art. 180 a k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego H. K. za winnego tego, że w dniu 28 grudnia 2021r. w P., gmina O., prowadził na drodze publicznej samochód marki M. (...) o nr rej. (...) pomimo zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt II K 513/21 oraz nie stosując się do decyzji Starosty (...) z dnia 7 września 2016 r., nr (...) o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B i T, tj. czynu stanowiącego występki z art. 244 k.k. i art. 180 a k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37 a § 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności i zobowiązuje oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 1a k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sferze ruchu lądowego na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w łącznej kwocie 260 zł.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 59/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	H. K.	W dniu 28 grudnia 2021 r. w P., gmina O., prowadził na drodze publicznej samochód marki M. (...) o nr rej. (...) pomimo zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 16 listopada 2021	

		r., sygn. akt II K 513/21 oraz nie stosując się do decyzji Starosty (...) z dnia 7 września 2016 r., nr (...) o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych kat B i T, tj. czyn stanowiący występki z art. 244 k.k. i 180 a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Cofnięcie H. K. uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie kat. B i T decyzją Starosty (...) z dnia 7 września 2016 r., nr (...), opatrzoną rygorem natychmiastowej wykonalności, z uwagi na nieprzystąpienie przez wymienionego do egzaminu sprawdzającego kwalifikacje w ramach posiadanych uprawnień, na który został skierowany wobec stwierdzenia wielokrotnych naruszeń przepisów ruchu drogowego w okresie od 11 listopada 2014 r. do 4 września 2015 r. Odebranie decyzji przez H. K. w dniu 14 września 2016 r. Posługiwanie się przez H. K. na terytorium RP od 2017r. dokumentem sporządzonym w języku (...), wskazującym na posiadanie przez niego uprawnień do kierowania pojazdami. Niezłożenie przez H. K. wniosku	1.Wyjaśnienia H. K.. 2.Zeznania L. Ł.. 3. Odpis decyzji z dnia 7 września 2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru. 4.Kserokopia dokumentu w języku (...). 5.Informacja o kierowcy. 6. Informacja Straży Granicznej z dnia 27 września 2022 roku. 7.Informacja z (...) z dnia 14 października 2022 roku. 8.Kserokopia wyjaśnień H. K. 9.Kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 16 listopada 2021r., sygn. akt II K 513/21	k. 20, 44 k. 65 k. 5-6 k. 64 k. 60 k. 70-71 k.81-93 k.51-52 k.49	

o wymianę posiadanego dokumentu na polskie prawo jazdy. Przebywanie przez H. K. na (...), w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 27 września 2022 r., wyłącznie w dniach od 31 stycznia 2018 r. do 3 lutego 2018 r. Przesłuchanie H. K. w dniu 20 sierpnia 2021 r. w charakterze podejrzanego o czyn z art. 180a k.k. popełniony w dniu 6 czerwca 2021r. Prawidłowe pouczenie H. K. przez organ postępowania przygotowawczego o jego prawach i obowiązkach w postępowaniu karnym. Orzeczenie wyrokiem z dnia 16 listopada 2021 r. przez Sąd Rejonowy w Trzebnicy II Wydział Karny wydanym w sprawie II K 513/21 wobec H. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w ruchu lądowym na okres 1 roku. Zatrzymanie w dniu 28 grudnia 2021 roku H. K. przez patrol Policji w P., gmina O. podczas prowadzenia przez niego na drodze publicznej samochodu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).			
2. H. K. ma 56 lat, jest rozwiedziony, ma	1.Wyjaśnienia H. K..	44	

trójkę dorosłych dzieci, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Pracuje w charakterze pracownika budowlanego prowadząc własną działalność gospodarczą. Jego dochód jest ruchomy i wynosi 3000-7000 zł netto.			
3. wielokrotna uprzednia karalność H. K., w tym za przestępstwo z art. 180a k.k.	1. Karta karna.	k.95-96	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Wyjaśnienia H. K..	Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne wyłącznie w zakresie, w jakim H. K. potwierdził, że w dniu 28 grudnia 2021 roku został zatrzymany przez patrol Policji, gdy	

		prowadził samochód po drodze publicznej, jak też, że wiedział o decyzji o cofnięciu mu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych.	
Zeznania L. Ł.	Zeznania L. Ł. uznać należy za w pełni wiarygodne. Zeznania świadka są logiczne i znajdują oparcie w protokole przesłuchania podejrzanego H. K. z dnia 20 sierpnia 2021 r. w sprawie II K 513/21, który również stanowi dowód w niniejszej sprawie. Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności złożonych przez świadka zeznań.		
3,5,6,7,8,9	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów.		
Dokument w języku (...).	Dokument ten posłużył wyłącznie do ustalenia, że H. K. posługiwał się takim dokumentem.		
2.	W. H. K..	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień.	
3.	Karta karna	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</i>			

<i>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Wyjaśnienia H. K..	Wyjaśnienia H. K. w znacznej części Sąd uznał za niewiarygodne, albowiem nie znalazły oparcia w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym. W szczególności Sąd nie dał wiary oskarżonemu, że w chwili zatrzymania do kontroli policyjnej w dniu 28 grudnia 2021 roku nie miał wiedzy o wcześniejszej sprawie karnej i orzeczonym zakazie prowadzenia pojazdów. Zważyć bowiem należy, że H. K. uczestniczył w początkowej fazie tego postępowania, był też prawidłowo pouczony przez organ postępowania przygotowawczego o swoich prawach i obowiązkach. Mimo to nie dopełnił obowiązku poinformowania Sądu o zmianie adresu, nie odebrał awizowanego wezwania na rozprawę i nie uczestniczył w publikacji wyroku. Nie zmienia to faktu, że miał pełną świadomość toczącego się postępowania oraz konsekwencji skazania, a zważywszy na swoją uprzednią, wielokrotną karalność, z całą	

pewnością przewidywał, że zostanie wobec niego orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów.

H. K. jest również niewiarygodny w części, w której powołał się na okoliczność, że około roku przed zdarzeniem z dnia 6 czerwca 2021 roku, za które został skazany wyrokiem w sprawie II K 513/21, został zatrzymany do kontroli przez Policję na M., dostał mandat i nikt go nie poinformował, że nie może prowadzić, gdy okazał (...) prawo jazdy. Wyjaśnienia w tej części są sprzeczne z uzyskaną od Policji informacją, iż oskarżony popełnił ostatnie wykroczenie drogowe w dniu 4 września 2015 roku.

Ponadto Sąd nie dał wiary oskarżonemu, że nie wiedział o toczącym się przed Sądem postępowaniu karnym w sprawie II K 513/21, ponieważ przesłuchująca go policjantka powiedziała, że złożyła wniosek o umorzenie sprawy. W tym miejscu należy podkreślić wewnętrzną sprzeczność wyjaśnień oskarżonego. Na rozprawie w dniu 5 września 2022 roku oskarżony wskazał bowiem, że przy następnym spotkaniu ta sama policjantka powiedziała mu, że prokuratorka się na niego uwzięła i dlatego jest

sprawa. Abstrahując od całkowicie niewiarygodnych twierdzeń oskarżonego o tym, że taka sytuacja miała miejsce, wskazać należy, że oskarżony przyznał tym samym, iż jednak wiedział, że „jest sprawa”, a więc że nie zakończyła się umorzeniem. Poza tym jego wyjaśnienia w tej części są niezgodne z wiarygodnymi zeznaniami L. Ł..

Wyjaśnienia oskarżonego są niewiarygodne także w miejscu, w którym wskazuje on, że myślał, że wszystko robi dobrze, a jedynej swojej winy upatruje w tym, że nie wymienił posiadanego prawa jazdy (...) na polskie. Oskarżony już w dniu 20 sierpnia 2021 roku przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym w sprawie II K 513/21 twierdził, że od razu pójdzie do Starostwa w T. i przedłoży stosowne dokumenty. Jednak jak do tej pory tego nie uczynił. Powyższe jednak jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony najpóźniej w tym dniu wiedział już, że nie może legalnie jeździć w Polsce przy użyciu dokumentu, którym do tej pory się posługiwał, a mimo to w dniu 28 grudnia 2021 roku poruszał się po drodze publicznej samochodem.

		Jako nieprawdziwe, gdyż sprzeczne z informacją uzyskaną od Straży Granicznej, oceniono wyjaśnienia dotyczące częstotliwości i czasu pobytu na (...) przez oskarżonego. Wyjaśnienia te miały stanowić wsparcie dla przyjętej przez oskarżonego linii obrony.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	H. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości. Oskarżony w dniu 28 grudnia 2021 roku prowadził na drodze publicznej samochód, pomimo zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt II K 513/21 oraz nie stosując się do znanej mu decyzji Starosty (...) z dnia 7 września 2016 r., nr (...) o cofnięciu uprawnień			

do prowadzenia pojazdów mechanicznych kat B i T, czym z całą pewnością wyczerpał znamiona czynu z art. art. 244 k.k. i 180 a k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Przy czym Sąd postanowił o zastosowaniu kumulatywnej kwalifikacji prawnej, albowiem czyn oskarżonego wyczerpał znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej.

Przechodząc do strony podmiotowej przestępstwa, Sąd orzekający w pełni podziela tezę zawartą w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2018 r., II KK 425/17, w którym Sąd Najwyższy wskazał, że pogląd o tym, że występkiem z art. 244 k.k. można popełnić tylko z zamiarem bezpośrednim nie znajduje przede wszystkim umocowania w samym tekście ustawy karnej. (...) Konstrukcja znamion tego przestępstwa wprawdzie wyraźnie wskazuje, że wszystkie muszą być objęte umyślnością (a więc nie tylko prowadzenie pojazdu mechanicznego, ale także fakt prawomocnie orzeczonego wobec niego tego zakazu), niemniej jednak skoro w grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia zakazu, jak i zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie

możliwość, iż narusza zakaz lub obowiązek orzeczony przez sąd i z tym się godzi, to ustalenie zaistnienia po stronie oskarżonego tych wymaganych warunków jest już wystarczające do przypisania mu sprawstwa tak kwalifikowanego przestępstwa.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy, zważyć należy, że oskarżony popełnił przypisany mu występki w zamiarze ewentualnym. H. K. miał bowiem wiedzę o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu karnym w sprawie II K 513/21, albowiem jak to już było podnoszone wcześniej: uczestniczył w jego początkowej fazie, był prawidłowo pouczony przez organ postępowania przygotowawczego o swoich prawach i obowiązkach w postępowaniu karnym. Mimo to nie dopełnił obowiązku poinformowania Sądu o zmianie adresu, nie odebrał awizowanego wezwania na rozprawę i nie uczestniczył w publikacji wyroku. Nie zmienia to faktu, że miał pełną świadomość toczącego się postępowania oraz tego, że może zostać skazany, a zważywszy na wcześniejszą, wielokrotną karalność mógł i powinien przewidywać,

że zostanie wobec niego orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów w tej sprawie.

Oskarżony naiwnie bronił się, że myślał, że wszystko robi dobrze, ponieważ posługiwał się dokumentem w języku (...), mającym świadczyć o tym, że posiada on uprawnienia do kierowania pojazdami. Jednak zważyć należy, że dokument ten nie został wymieniony na polskie prawo jazdy zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami. Natomiast w myśl art. 5 ust. 4 powołanej ustawy taki dokument, o ile oczywiście został wydany legalnie, uprawnia do posługiwania się nim na terytorium Polski przez 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia stałego pobytu. Wyjątki ustawowe, dotyczą natomiast (...), a nie Polaków posiadających (...) prawo jazdy. Wobec tego dokument ten już z tego powodu nie uprawniał do kierowania pojazdami w Polsce w dniu 28 grudnia 2021 roku. H. K. był również co najmniej od przesłuchania w dniu 20 sierpnia 2021 roku w postępowaniu przygotowawczym w sprawie II K 513/21 świadomy tego, że nie może w Polsce legalnie poruszać się na podstawie (...) prawa jazdy, gdyż w toku tego

przesłuchania oświadczył, że zaraz pójdzie do Starostwa Powiatowego dopełnić formalności i wymienić prawo jazdy na polskie. Niewątpliwie więc popełnił przestępstwo w zamiarze ewentualnym.

Spełnione zostały również znamiona czynu z art. 244 k.k., gdyż oskarżony nie zastosował się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów i czynu dopuścił się w okresie obowiązywania tego zakazu.

Nadto spełnione zostały znamiona występku z art. 180a k.k., gdyż decyzja z dnia 7 września 2016 r. została odebrana przez oskarżonego w dniu 14 września 2016 roku, jest opatrzona rygorem natychmiastowej wykonalności i jest prawomocna. Nadto oskarżony nie kwestionował faktu znajomości treści tej decyzji. Ponadto oskarżony kierował samochodem na drodze publicznej.

Ponadto Sąd w kwalifikacji prawnej zastosował art. 4 § 1 k.k., albowiem wobec popełnienia przez oskarżonego przestępstwa przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 5 sierpnia 2022 roku o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy

oraz niektórych innych ustaw - poprzednie brzmienie art. 43a §2 k.k. było względniejsze dla oskarżonego, gdyż nie nakładało na Sąd obowiązku orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W związku z powyższym Sąd zastosował ten przepis w brzmieniu sprzed nowelizacji i nie orzekał w przedmiocie tego świadczenia.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
H. K.	I	I	Oskarżony popełnił przestępstwo o znacznej społecznej szkodliwości, naruszające dobro prawne w postaci bezpieczeństwa w komunikacji oraz skierowane przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego oraz wynikający z niej brak poszanowania norm prawnych, szczególnie względem bezpieczeństwa w komunikacji. Sąd wziął pod uwagę również brak poszanowania wydanych wobec oskarżonego orzeczeń, w tym decyzji administracyjnych. Okolicznością obciążającą

jest również postawa oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, który choć przeprosił przed Sądem za swoje zachowanie, wciąż nie wyraził prawdziwego zrozumienia powagi swojego czynu. Oskarżony oświadczył bowiem przed Sądem, że nadal uważa, że niczego złego nie zrobił. To wskazuje na to, że wymierzona wobec oskarżonego kara powinna spełniać przede wszystkim cele wychowawcze, tak aby oskarżony pojął wagę naruszonych norm prawnych.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt, iż oskarżony od 2015 roku nie popełnił żadnego wykroczenia drogowego, co jest pozytywną prognozą na przyszłość w zakresie możliwości przestrzegania przez oskarżonego prawa.

Podstawą wymiaru kary jest art. 244 k.k., przestępstwo jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, a przede wszystkim wskazaną wyżej okoliczność łagodzącą, Sąd postanowił zastosować w niniejszej sprawie art. 37a §1 k.k. i wymierzył oskarżonemu karę łagodniejszego rodzaju niż wynikającą z podstawowego zagrożenia

		sankcją karną kary pozbawienia wolności i wymierzył karę 10 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu ta kara w sposób wystarczająco dolegliwy uzmysłowi oskarżonemu wartości wynikające z przestrzegania obowiązujących norm prawnych i utrwali w nim zachowania prospołeczne. Spełni również funkcje prewencyjne. W ocenie Sądu nie ma w niniejszej sprawie konieczności stosowania kary izolacyjnej. Oskarżony pracuje, jest samodzielny i w ocenie Sądu nie powinien być izolowany od społeczeństwa. Orzeczona kara ma na celu wykształcenie w nim odpowiedzialności, nawyków przestrzegania reguł i zrozumienia konieczności stosowania się do nich.
II	Zgodnie z art. 42§1a k.k. Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W ocenie Sądu okres 1 roku byłby za krótkim czasem, aby odnieść skutek wychowawczy wobec oskarżonego, gdyż	

	dotychczas stosowane wobec oskarżonego zakazy w wymiarze 1 roku nie odniosły wystarczającego skutku. Jednocześnie mając na uwadze, że oskarżony pracuje i jak sam mówi – potrzebuje samochodu, Sąd nie widzi podstaw do orzekania zakazu na dłuższy okres. Byłoby to w tej indywidualnej sytuacji uciążliwe ponad miarę wynikającą z celów wychowawczych kary dla oskarżonego.		
1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sąd dokonał również zmiany opisu czynu, doprecyzowując opis			

zgodnie z poczynionymi ustaleniami, w tym miejsce popełnienia czynu, wskazując, że oskarżony prowadził pojazd na „drodze publicznej”, a nie jak było wcześniej „w ruchu lądowym”. Pozostałe zmiany dotyczą zmiany składni i stylistyki opisu czynu. Podkreślenia wymaga, że wyrażenia w ruchu lądowym a na drodze publicznej są zakresowo różne. Pojęcie „ruchu lądowego” obejmuje swoim zakresem nie tylko drogi publiczne i strefy zamieszkania, ale wszelkie miejsca ogólnie dostępne, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów, a więc również drogi wewnętrzne. Z kolei „droga publiczna” to droga zaliczona do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi ustawie lub innych przepisach szczególnych.

Przy czym jednym ze znamion czynu z art. 180 a k.k. jest prowadzenie pojazdu na „drodze publicznej”. W związku z czym zmiana opisu czynu była konieczna.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Zgodnie z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w łącznej kwocie 260 zł, uznając, że aktualna sytuacja zarobkowa oskarżonego pozwala mu na uiszczenie takiej kwoty. Oskarżony nie ma bowiem nikogo na utrzymaniu, otrzymuje ruchome dochody w wysokości od 3000 zł do 7000 zł netto. Zasądzone należności nie przekraczają więc jego możliwości majątkowych. Opłatę ustalono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych.	
1Podpis		